

gent's chr
embroidered in
in Lady Nugent's ac
"Last night at the ba
of purple crape, embroidered an

“

TELETEKST DERGİ

Eski Teletekste Yeni Adet

”

İÇİNDEKİLER

"Yazmasam deli olacaktım."

HAZAL ARTUĞ

İÇSEL SAVAŞ

MİNERVA

MERKÜR RETRODA

YUSUF ERKAN

KENDİLERİNE YABANCILAŞANLAR:
UYSALLAR DİZİ İNCELEMESİ

SUAT ARSLAN

DENİZ VE YER

MÜBERRA TOMURCUK

OYUN BİTTİ 2

İÇSEL SAVAŞ

Şöyle bir etrafına baktı. Bir caddenin en yoğun saatlerinde bir bankta otururken, başına leş bulmuş akbabalar gibi üşüşen düşünceler aklını kurcalıyordu. Çok insan tanıdı, çok insan tanıdığını sandı. Birilerini sevdi. Değer verdi, içtenlikle. Başlamak için bir güce ihtiyaç duymazdı hiçbir zaman. "Nefes alabiliyorsak, umut var demektir." diyenlerdendi o. Hayatın anlamını çok sorgulamaz, detaylara çok takılmazdı. Sanki pazardan elma seçer gibi rastgele, daldırırverirdi elini önüne gelen işlere ve sorumluluklara. Gençti ya, gücü de vardı inancı da. Aynaya uzun uzun bakar, kendini seyretmeyi çok severdi. Takvimlerden günlerin geçişi, ömründen de azaldığını anlatmazdı ona. "Ne ölümü canım" derdi, "hem de bu yaşta?"

Sonra, sanki bir savaş meydanında eline pimi çekiştirilen bir bomba tutuşturuldu. İnandığı, savunduğu, güvendiği her şey yıkıldı üzerine. Nasıl başladı hayatının bir uçuruma doğru gidişi, hangi olayla kestiremiyordu. Zaten nasıllar, nedenler için geçti. Artık içsel bir grisi vardı etrafına bulaştırdığı. Kendini göstererek yürümeyi sevdiği yollardan, şimdi sessizce, fark ettirmeden yürümek yaptığı en iyi şeydi ve belki de çıkarıyordu. Oturduğu banktan uzaklara baktığında gözleri kızılığa doğru daldı. Bir gün daha bitiyordu hayat için. Bir günün daha eksilmesi, hem de yok yere, canını yaktı. Önünden bir sürü insan kalabalığı geçerken o seyretti sadece. Herkesin gidecek bir yeri, yapması gereken işi, bir telaşı varken o, sadece durup izliyordu. Yeniden gözünü alan kızılığa baktı. Güneşin batışı mı yoksa doğuşu mu daha fazla yakıyordu canını, bilmiyordu.

Hayır, işte yine aynı şey oluyordu kafasında. Kafasının içinde bir zıtlıklar savaşı baş gösteriyordu yine. Sorular, düşünceler yakasından tutup boğuveriyorlardı onu. İçini deşiyor, kalbini söküp atıyorlardı sanki. Öyle en ummadığı anlarda bu sorular yakalıyordu ki onu, her defasında hazırlıksız yakalanmanın o verdiği güçsüzlük ve çaresizlikle bekliyordu düşüncelerin dağılmasını.

Gitmek mi, kalmak mı?

Müdahale etmek mi, seyirci kalmak mı?

Düşmek mi yoksa atlamak mı? Ve hayır, ikisi asla aynı şeyi ifade etmiyordu. Düşmek, belki istemeden olurdu, belki biri yüzünden olurdu. Ama atlamak, o tamamen bir seçimdi.

Savaşmak mı (kim için?), vazgeçmek mi?

Evet mi, hayır mı?

Bir şeyin varlığı mı, yokluğu mu kanatırdı daha çok?

Bir mutluluğa sahip olup onu yaşamak mı, yoksa hiç sahip olmamak mı?

Birini tanımak mı yoksa yabancı olmak mı?

İlerlemek mi, durmak mı?

Yaşamak mı, ölüm mü?

Bir ışık yanıyor sanki kafasının içinde. Kafasının içini açsalar oda oda ayrılmış bölümler görürlerdi doktorlar bundan emindi. O karanlık odalardan sadece birinin ışığı yanıyordu, hiç sönmeden. Sevmemeye başlamıştı susmayan tarafını. Sürekli konuşmaya, anlatmaya, anlaşılmaya ihtiyaç duyan tarafını nasıl sevebilirdi ki? Dayanamıyordu bu aydınlığa, bazen de susan tarafının karanlığına. Gün yerini karanlığa bırakmıştı kafasında zıtlıklar savaşı bittiğinde. Her savaşta olduğu gibi bu savaşında bir kazananı yoktu. Oturduğu banktan kalktı, yürümeye başladı. Tüm sesleri susturabildiği ana, uyuduğu zamana gitmek için evine doğru yol aldı. Bir günü daha bitirmek tek amacıydı şimdi. Billboardlarda hep mutlu insanların yüzleri, etrafında hep bir kahkaha sesleri vardı. ‘‘Mutluluk mu?’’ diye geçirdi içinden. ‘‘Hem de bu haldeyken?’’

Hazal Artuğ

MERKÜR RETRODA

Önünde durduğum basamağın hemen solundaki bodrum penceresinin camı kırıldı. Geceleri uğultulu bir ses alıyordum. Yaşam ve ölüm arasındaki ince bir his içindeyken... Şaka şaka

Bir korku filmi içerisinde olmadığımı fark edip camı tamir etmesi için usta çağırdım. Gereksiz anlam yüklemedim. Her işimde olduğu gibi bu işimde de bir aksaklık çıkacaktı ve beklenen oldu. Usta geldi ve bu camın elinde bulunmadığını, sipariş etmesi gerektiğini, yurt dışından geleceği için de 1 ay kadar süreceğini söyledi. Evet bunlar oldu. Dönüp ‘‘Ustacım kasım ayındayız soğuktan donalım mı?’’ demeliydim, ama kalın bir bezle camı kapatmanın daha doğru olacağını düşündüm. Aksiyona gerek yok. Bu bir macera filmi de değil. Ben de önden gidip ölecek olan yan karakter değilim.

Bu aralar Merkür retrodaymış, her işimin ters gitmesi ondanmış. Bir politikacı edasıyla, ‘‘Ey retro sen mi büyüksün ben mi?’’ derken kapı çaldı. Koskoca gezegene niye kafa tutuyorsam, ilahi ben. İki parça eşya sipariş etmişim. İstediyim gibi gelmediği için iade ettim, iade ettiğim firma kendine ait olmadığını belirtmiş. Ürünü adrese tekrar yollamışlar. Sizden aldığım ve çok değil, ertesi gün iade ettiğim bu ürün kimin o zaman? Bana dış mihraplar mı gönderdi, peki neden ben? 150 lira gibi küçük bir meblaydı. (Benim için önemli!) Bu miktar için uğraşılıyor olamazlar. Muhtemelen farklı sebepleri var. Tabi bu teorim haricinde kargoda karışmış da olabilir. Bence kesinlikle onların parmağı var. Çünkü neden olmasın?

Müşteri Temsilcisini arıyorum ama mesajla iletmemi söylüyorlar. İki dakikalık iş bir haftadır hallolmuyor. Çok üzgün olduklarını ve sorunu halledeceklerini, söylüyorlar. Tabi retro durur mu, yapıştırmış cevabı. Hallolmuyor efendim hallolmuyor. Kargo şirketi beni arıyor ‘‘Mal elimizde ne yapalım?’’ Bulgaristan'ı geçtik mi tamam abi, diyorum. Telefonda 5 6 saniyelik bir duraklama ile anlayamadım Hanımefendi, cevabı geliyor. Abi kaçakçı mıyız biz? demeyip, lafı uzatmıyorum. Derim sandınız, ben de öyle sandım.

Ee ne demişler ‘‘Sinirin %49 u maniktir. Uzun bir mesaj atıyorum, irtibata geçeceklerini onlara biraz zaman vermemi istiyorlar. Bir mafya edasında ‘‘bir haftanız var iade edilmezse olacaklardan ben sorum değilim’’ diyorum. Evet evet, bunu diyorum.

Retro gerilediyse ben de gerildim. Çok nezaketli ve sabırlı olduğum için temsilci teşekkür ediyor. Değildim Azizim; mesajda, mısınız ve misiniz sabırlı gösteriyormuş meğer. Kimsenin canı sıkılmadan halloldu. Ya ben retroyu bahane edip birilerine zarar verseydim. Sinirli olmamla ne ilgisi var retro var diyorum.

Not: Cam geldi ama kış da bitti.

Minerva

KENDİLERİNE YABANCILAŞANLAR: UYSALLAR DİZİ İNCELEMESİ

Uysallar 2022

Yaşadığı içsel sıkıntılardan dolayı orta yaş bunalımına giren mimar Oktay Uysal yaşadığı sıkıntılı durumdan kurtulabilmek adına herkesten gizli bir şekilde eski punk hayatına tekrardan geri döner. Fakat bu esnada Uysal ailesinin diğer üyeleri de kendi içsel sıkıntılarıyla mücadele etmektedirler. (Sinemalar.com)

IMDB PUANI:7.3/10

Hakan Günday Onur Saylak ortaklığındaki 2022 Yapımı Uysallar dizisi bizlere temelde Uysal ailesinin yaşadığı içsel sıkıntılar üzerinden ‘‘Kendilerine Yabancılaşan İnsanlar ancak içlerine dönerek bütün sorunlarıyla yüzleştikten sonra kendileriyle barışıp hayatlarını yaşamaya devam edebilirler’’ önerisini sunan eli yüzü düzgün bir yerli yapım olarak karşımıza çıkmaktadır. Şimdi dilerseniz dizimizi bütün detaylarıyla bir önceki incelemelerimizde olduğu gibi pozitif ve negatif yönlerini ele alarak incelemeye devam edebiliriz.

Uyarı: Uysallar dizisi incelemenin pozitif ve negatif yönleri başlıklı kısımlarından itibaren spoilerlı (Sürpriz bozan) bir şekilde ele alınmaya çalışılacaktır.

Dizinin Pozitif Yönleri

2022 Yapımı Uysallar dizisi her ne kadar içinde yer alan iyi oyunculuklar ve bizlere sunduğu kaliteli kurgu ve görüntü yönetimi sayesinde eli yüzü düzgün bir yerli yapım olarak karşımıza çıksa da dizi bizlere hikayesini didaktik ve biraz ruhsuz bir şekilde anlattığından dolayı ortalama üstü bir yapım olmayı başaramıyor ne yazık ki fakat Uysallar bizlere sunduğu güzel önermesi ve bu önermeyi destekleyen güzel metaforlarla beraber iyi bir yapım olarak hafızalarımızda yer etmeyi başarıyor. Dizimizin pozitif ve negatif yönlerini bir önceki incelemelerden farklı olarak genellikle karakterlerin hikayeleri üzerinden ele almaya çalışacağım.

Karakterler

1.Nil Uysal

Türk dizi Sektörünün yükselen yıldız oyuncularından Songül Öden tarafından hayat verilen Nil Uysal son derece özgür ruhlu ve baskın yapıya sahip bir karakterdir. Nil Uysal Karakteri yüzü için geçirdiği estetik ameliyattın parasını ödeyebilmek adına bir iş bulur fakat sonrasında işler hiç beklediği gibi gitmez. Karakter her ne kadar 8'nci bölümün son sahnelerinde(Uysal Ailesinin Hapishaneye kapatıldığı sahne) ailesiyle dizi boyunca beklenen yüzleşmeyi gerçekleştirirse de Karakterin "kendi hayatını geri alabilmek için verdiği zorlu mücadele" şeklinde oluşturulan motivasyonu ve başarılı oyuncu Songül Öden 'in bizlere Nil Uysal karakterinin motivasyonunu ve dizi boyunca değişen psikolojisini oldukça iyi bir şekilde yansıttığı temiz oyunculuk performansı sayesinde Nil Uysal seyircinin kendini rahatça özdeşleştirebildiği ve dizi boyunca zevk alarak izlediği karakterlerden biri haline gelerek projenin kalitesini yükselten etkenlerden birisi olmayı başarıyor.

2.Ece Uysal

Türk dizi sektörünün yeni ve başarılı çocuk oyuncularından Nilay Yeral tarafından canlandırılan Ece Uysal karakteri dizinin en renkli ve en özgün karakterlerinden bir tanesi. Karakterin kocası tarafından çoğunlukla psikolojik şiddete maruz bırakılmış komşusu Zehra'yla olan abla kardeş ilişkileri ve Ece'nin ona yardımcı olmaya çalışması ,Ece'nin telefonu "İnsanların birbirleri arasındaki iletişimin bitmesine sebep olan bir cihaz" olarak gördüğü için uzak durması gibi detaylar hem Ece Uysal karakterinin gelişimine katkı sağlıyor hem de dizinin hikayesinin ilerlemesi adına kullanılan güzel detaylardan biri haline gelerek projenin gelişimine katkı sağlamayı başarıyor.

3.Berhudar Bey

Emmy Ödüllü Usta Oyuncu Haluk Bilginer'in canlandığı Berhudar Bey karakteri ailesi tarafından terk edilen deli bir proje sorumlusudur. Berhudar Bey karakteri yaşadığı yalnızlık durumunu inkar edebilmek adına İstanbul'da bir cezaevi projesinin içerisinde yer alıyor ve bunun yanında mimar Oktay Uysal karakterini adeta kendi oğlu gibi gördüğü için onu ailesinden kopmasını engellemek adına silahla tehdit etme girişiminde bulunuyor.(Cansu Altıntaş 2022) Berhudar Bey Karakterinin yaşadığı travmalar sonucunda oluşan ikilemleri ve karakterin motivasyonu Haluk Bilginer'in Muazzam performansı sayesinde bizlere gayet güzel bir şekilde aktararak filmin hikayesinin olumlu anlamda ilerlemesine katkı sağlamayı başarıyor.

Dizide beğendiğim karakter hikayeleri genel olarak bu şekildeydi son olarak dizide en beğendiğim noktalardan biri de dizideki görüntü-kurgu ve diyalog kullanımı oldu. Kısaca örneklendirmem gerekirse Nil ve Oktay Uysal karakterlerinin hastane çıkışındaki diyalogları, Berhudar Bey ve Oktay Uysal arasındaki kuşburnu çayı diyalogları bizleri çok fazla germeyi başarabilen diyaloglar olmasa da dizide yaşanacak olan önemli olayları önceden sezdirmeye çalışarak(Foreshadowing) merakımızı taze tutmayı başarıyor. Yönetmen Onur Saylak ve yazar Hakan Günday Filmin Görüntü Yönetmeni Feza Çaldıran ve Kurgucusu Ali Ağayla beraber koordineli bir şekilde hareket ederek eli yüzü düzgün bir yerli yapım ortaya çıkarmayı başarıyor. Uysallar dizisinin pozitif yönleri genel olarak bu şekildeydi Şimdi derseniz dizimizin Negatif yanlarına da değinerek incelememize devam edelim.

Dizinin Negatif Yönleri

Bir önceki projelerde olduğu gibi Uysallar dizisinin de negatif yönleri oldukça az şimdi dilerseniz kısaca dizinin negatif yönlerine de değinelim. Dizi her ne kadar iyi oyunculuk performanslarına ve güzel hikayelere(Karakter Hikayeleri) sahip olsa da bu pozitif noktalar maalesef dizinin bütün açıklarını kapatmayı başaramıyor. Dizide beni en çok rahatsız eden noktalardan biri Ege Uysal karakterinin gelişim öyküsü ve dizinin didaktik anlatım yapısı Ege Uysal Karakterinin sınav gözetmenini takip etmesi ve bu takip motivasyonunun aktarılış biçimi dizinin kalitesini düşüren etmenlerden biri oldu ne yazık ki Ege'nin Sınav gözetmeni Seher karakterini takip ettiği ve Seher karakteriyle telefonda konuştuğu sahnelerdeki gereksiz diyalog kullanımı yerine izleyicinin gerilimini daha çok yükseltecek olan müzikli flashback sahneleri artırılsa çok daha altı dolu ve izleyiciyi meraklandıran bir karakter gelişim hikayesi izleyebilirdik. Fakat Ege Uysal'ın hikayesi bu nedenlerden dolayı dizinin kalitesini düşüren ve izleyiciyi tatmin edemeyen etkenlerden biri haline geliyor. Dizinin bir diğer negatif yönlerinden biri Oktay Uysal'ın karakter gelişimi ve benzer didaktik anlatım dili sorunu. Oktay Uysal'ın Karakterinin sahnelerinde her ne kadar Ege Uysal karakterinin sahnelerinden farklı olarak Flashback kullanımına ağırlık verilmiş olsa da bu kısımlarda maalesef benzer bir şekilde izleyiciye aktarılarak diziyi aşağıya çeken noktalardan biri haline geliyor. Fakat Uysallar dizisi bizlere finalinde ''Kendilerine Yabancılaşan İnsanlar ancak içlerine dönerek bütün sorunlarıyla yüzleştikten sonra kendileriyle barışıp hayatlarını yaşamaya devam edebilirler'' şeklinde sunduğu önermesi sayesinde dizi Yönetmeni Onur Saylak ve Yazarı Hakan Günday'ın kendi ruhsal ve bilinçaltı dünyalarının güzel bir yansıması olarak aktarılan eli yüzü düzgün bir yerli yapım haline gelerek izleyiciyi memnun etmeyi başarıyor. Bu nedenle izlemeye değer. (Özden 2020:179)

Puanım:10/7.5

Yusuf Erkan

DENİZ VE YER

*Buralardan geçmiş olmamızın verdiği umur
Buralardan geçmiş olmalarının aldığı umur
Buralardan geçmiş olmanın dürttüğü kaşlarım
Ellerimiz ve eldivenleriniz
Çok uzaktan izliyoruz yerdeniz seninle
Ulaklar yakınlarda haham ...
Ah kırmızıyla yeşilin yardığı tabiat
Vardığımız yerde domuzun ezdiği karpuzuz
Büyük bir A çiziyoruz
Konuşamıyoruz bir türlü
Yerdeniz seninle bin türlü hali var ahvalimin*

*Yakınlarda durdu sirk
Bu kentleri işgal eden memur eldivenidir
Yakınlarda bir arpa boyu arpa
Ne liyakat ne mazeret bu
İrin tadında irin bu
Sezginin verdiği o iğrenç o , gözlüklülük
Baktığında bana israfın reçine
Kenti ayrı tuhaf yerdeniz beraberken
Biladerden aldığım ödünç
Kuşe kağıdına sarılmış- il
Kokusu sinmiş odunsu- duvar
İncir getiriyorum demek sana işte
Bizlerden uzaklaşmamızı kutluyoruz
Ellerimiz de çıplak*

*İhaneti sev , o bizi erken uyandırır
Yakalar birleştirir franksonlar uzlaşır
Uzaktan seçilmez uysallığımız
Kışları dişlerim kaşınır
Kaz vurmaya özlerim seninle*

Suat Arslan

OYUN BİTTİ 2

Zehir,zoka,zakkum

Zerdüştün tekerlemesini duyun.

Saklanmayın çeyrek yetimler

benim annem medyum.

-affınıza sığınmadan-

Ve açıl ey Fatıma'nın eli!

Konumum belli,

yüzük parmağım kesik

tanrım beni doğuruyor.

O

bakmayı huy edinmiş gözleriniz,

gözlerime değsin ve söyleyin adımlı.

Diliniz iki, dudağınız bir olana dek..

Aman hemşire kapıda kaldın,

babama söyler misiniz oltasını adıma atsın.

-affınıza sığınarak-

Beyaz odama kaldırın beni (lütfen).

Kemiklerim bi hayli kırık,

ciğerim sönük,

karnım kesik.

Yalvarırım şu ağlayan çocuğu susturun.

Devenizden bir adet hediye kusturun.

Pusmuşluğunuzdan ödün vermenin tam da sırası,

kapatmayınız kapıları.

Bundan sonrası inkar edenlerin selası..

Müberra Tomurcuk

EDİTÖRLER

HAZAL ARTUĞ

İBRAHİM KARAKUŐ

MİNERVA

MAIL: teletekstdergi@gmail.com

INSTAGRAM: teletekstdergi

TWİTTER: @teletekstdergi

YAYIN SONA ERDİ.

Bir sonraki sayıda görüşmek üzere...

